

La creadora de la nina Gisela fa cent anys al Port de la Selva

Carme Cervera va produir i comercialitzar una de les nines més famoses de la postguerra espanyola

Va néixer en una família de pescadors del Port de la Selva. Va passar la infantesa i part de la joventut al poble. Amb vint-i-un anys va anar a Madrid, on va crear, produir i comercialitzar una de les nines més famoses i de més prestigi de la postguerra espanyola.

Text > **ISABEL BUSCATÓ**, historiadora de l'art

Fotos > **MAGEM TORRELLA ASS.**

L'aventura de la Carme va començar al despatx del seu cunyat, l'arquitecte Julio Torrecassana, que estava desplegant un projecte per fer una urbanització a Madrid. En aquell despatx hi rebia molta gent, per raons de feina, i una de les visites va inspirar a la Carme la idea de fer una nina. A partir d'aquesta idea, va començar a treballar en el projecte. Va anar a visitar centres escolars per veure quins eren els gustos de les nenes, i després va parlar amb artesans i escultors de Madrid. Una vegada concretat el que volia fer, va trobar el suport i el finançament econòmic en el seu cunyat i, per trobar canals de distribució de la nina, es va posar en contacte amb Pepín Fernández, el creador i director de Galerías Preciados.

>> Carme Cervera Giralt en el muntatge de l'exposició «Gisela, una nina diferent de les altres».

>> Complements diversos de la nina Gisela.

>> El darrer model de la nina Gisela, més estilitzat que l'inicial.

Després d'un any de gestació, el 1944 la Gisela va sortir al mercat. Primer es va introduir en l'àmbit espanyol i ràpidament es va exportar cap a Amèrica i cap a Europa, amb una gran acceptació. Cada temporada incorporava nous models i complements, i va arribar a tenir

un catàleg de cent cinquanta vestits, tots d'una gran qualitat d'acabats que augmentaven el prestigi de la nina.

La producció de la Gisela va començar en una petita fàbrica, amb només sis operàries, provinents d'un orfenat de monges, una encarregada i diversos artesans. En moments de

màxima producció van arribar a més de cinquanta treballadors, a més de la feina que s'encarregava fora de la fàbrica, a tallers de petits artesans.

Les primeres nines Gisela eren grassonetes, guapes i somrients. Amb el pas del temps, seguint la moda, la nina es va anar estilitzant.

El procés de producció de la Gisela era totalment artesanal; cada nina era una escultura. Els materials de producció eren de gran qualitat i resistència, molt per sobre del que era comú a l'època.

S'utilitzaven motllos per fer les diferents parts del cos, que es feien amb cartró pedra, menys el cap, que es feia d'un material similar a la porcellana. Totes les parts de la nina, per separat, es recobrien bé amb una pasta blanca que els donava solidesa i resistència. Una vegada seca la pasta, es polien. Després es pintaven a pistola amb un tipus de pintura (Duco) que oferia un acabat setinat, llis i brillant. Es muntaven les diferents parts del cos i es passava als detalls de la nina: celles, coloret de les galtes, ulls dorments, cabells...

Entorn de la nina hi havia tot un món de complements. Els vestits eren dissenyats per la Carme, que en feia el patró i el primer model. Explica que una de les coses més difícils va ser trobar materials en plena postguerra. Trobar peces de tela era molt complicat. Quan en trobava mirava quins vestits quedarien bé fets amb aquelles robes i els dibuixava. A la fàbrica tallaven les peces i feien paquets que contenien tot

el que es necessitava per confeccionar un vestit: tela, botons, cintes... S'entregaven de dotze en dotze cada divendres a treballadores que feien els vestits i els lliuraven planxats i tot.

Els accessoris els feien artesans fora de la fàbrica: barrets, mitjons, maletes, patins, guitarres, ulleres, àlbums, sabates, palmes i, fins i tot, patinets.

L'època de més feina a la fàbrica anava des de l'estiu fins a Reis. La Carme va invertir molt en publicitat, i va utilitzar tots els recursos de l'època: les fires de mostres de Barcelona, de Madrid i d'altres ciutats, aparadors de grans magatzems, aparadors de botigues de joguines, falques publicitàries a ràdios, anuncis a revistes i a diaris i fins i tot es va fer una revista especialitzada en la nina, amb contes, una secció de consultes, retallables, entreteniments i concursos. La Gisela, a més, tenia un espectacle setmanal a un teatre i un programa de ràdio propi, també setmanal.

La gran repercussió de la Gisela va fer que la Carme pensés a crear germans per a la nina. Així van néixer la germana gran de la Gisela, la Lily, i un germà més petit, tipus bebè, que es diu Guni.

L'Ajuntament del Port de la Selva va organitzar l'exposició «Gisela, una nina diferent de les altres», per celebrar amb la Carme els seus cent anys

El 1961 va marcar el final de la fabricació de les nines de Carme Cervera. La introducció de nous materials i dels nous processos de producció seriatos van comportar el tancament d'Industrias Prisma.

L'Ajuntament del Port de la Selva va organitzar l'exposició «Gisela, una nina diferent de les altres», durant la primavera i l'estiu del 2017, per celebrar amb la Carme els seus cent anys. L'exposició feia un repàs de la història de la Gisela, amb panells explicatius i vitrines amb diferents models de nines, de complements i de material publicitari.

>> Carme Cervera Giralt, la creadora de la nina Gisela.

